

Føroyskt oljufelag

Oddagrein

NÚ menn aftur eru farnir at bora í Lopra, nú seismiskar kanningar verða gjørdar av fleiri feløgum á føroyskum øki og nú okkara egnu oljumboðugleikar eru við at leggja seinastu hond á eina týðningarmikla frágreiðing um, hvussu farast skal fram í framtíðini í sambandi við eina oljuvinnu, er ikki bert rætt men eisini neyðugt at seta hol á sakligt og konstruktivt orðaskifti, sum eftir okkara tykki kann bliva ein av grundarsteinunum undir framtíðar oljupolitikkinum.

HYGGJA vit at gongdini í Noregi, áðrenn oljuvinnan tók dik á seg, siggja vit, at har varð ikki nógv orðaskifti. Hetta tók seg ikki upp fyrr enn gjørd vórðu stór fund á norskum øki. Spurningurin er so, um vit skulu gera sum norðmenn ella um vit longu nú, tvs. fleiri ár áðrenn borurin verður settur í undirgrundina, eiga at taka eitt orðaskifti upp.

EFTIR okkara tykki er rætt longu nú at seta hol á. Men vit mugu sjálvandi ikki bara hava orðaskifti fyri orðaskifti skyld, men ansa eftir, at eitt slíkt orðaskifti hevur jørdforbindili tvs. at tað ikki forðar fyri einum náttúrligum og skilagóðum útviklingi fyri land og fólk okkara og her ikki minst fyri okkara eftirkomarar. Ein fyrirteytin fyri at fáa eitt kjak, sum byggir á vitan, sakligheit og objektivitet er tí ómetaliga nógv tengt at teimum upplýsingum, sum koma fram í pressuni, á tingi, í landsstýri og hvar tað nú skal vera. Tað áliggur tí stór ábyrgd á eitt nú pressuni at vera við til at skapa karmar um eitt sunt og gott orðaskifti um hetta stóra mál.

EIN spurningur, sum nú hevur stungið seg upp og sum eigur at verða viðgjørdur er ætlanin at stovna eitt føroyskt oljufelag. Her ræður um at fáa fólk so nógv vitan um, hvussu gjørt er aðrastaðni sum til ber. Vit mugu tosa um, hvør loysn og hvat model er best fyri ta slag og stødd á samfelag, ið vit hava.

EIN avgerandi treyt fyri at kunna fáa tað besta burtur úr, nú læg verður til brots á einum fyri okkum fullkomiliga nýggjum øki, er, at tú leggur alla orku í útbúgving av fólk. Her er heilt einfalt einki mark. Upplýsing og útbúgving eru lyklaorðini í menningini av eini føroyskari frálavinnu. Tískil áliggur okkum øllum ein stór ábyrgd. Tað er netup eitt av endamálinum við orðaskiftinum at minna okkum á hesa ábyrgd og at liva upp til hana.

LATÍÐ okkum bara fáa eitt orðaskifti um eitt føroyskt oljufelag. Hetta ljóðar sera skilagott, um so er at vit á tann hátt vera betri før fyri at styra útviklinginum eftir okkara egnu premissum. Úttalislíni í blaðnum í gjár og í dag um hetta mál eru vónandi ein byrjan til eitt slíkt orðaskifti.

Sosialurin

Jóannes Eidesgaard, formaður javnaðarflokksins:

Uttanlandsskuldin er ein stór byrða

Uttanlandsskuldin er ein stór byrða, sum liggur fyrri framm-an. Her verður neyðugt, at landsstýrið og serliga sambandsflokkurin við lögmanni á odda til næstu samráðingar stinga fingurin í jørdina og gera eitt meira realistiskt samráðingarpupplegg, heldur enn hitt seinasta, segði Jóannes Eidesgaard, formaður javnaðarflokksins, m.a. undir viðgerðini av løgmanstrøðuni í gjár

Nýggja stýrisskapanarlógin sigur, at lögmaður á ólav-søku greiðir frá støðu landsins og tí, ið landsstýrið hevur í ætlan at fremja. Viðandi til hesa grein, so eigur ólavssøkurøða lögmanns at hava tveir høvuðstættir, har tann eini greiðir frá støðuni í landinum, t.v.s. meira afturítandi, meðan hin parturin skal fevna um framtíðarætlanirnar hjá samgonguni og landsstýrinum, t.v.s. meira frameftirlitandi.

Sum vera man, so hevur lögmaður lagt meiri orku í at lýsa støðuna í landinum, meðan parturin, sum skal siga okkum, hvørjar ætlanir landsstýrið hevur, er sera soltin og sera lítill ítekilgry. Her verða mest yvirskriftir og vøkur orð nýtt, so vit hvør í sínum lagi kunnu leggja tað í tað, sum okkum lystir.

Mong vóru spent

Vit vóru annars rættiliga nógv, sum vóru spent eftir at frætta, hvat nýggja borgarliga samgongan fór at seta út í kortið. Vit fingju jú nýggja samgongu fyri góðum mánaði síðani og í hesum sambandi eisini eitt samgonguskjal. Men hetta samgonguskjalið, sum so mong onnur, sigur ikki nakað ítekilgry um tað, sum borgarligi politikkurin fer at borðreiða við. Serliga forvitin eru vit, tá tað snýr seg um figgarliga partin, har vit jú hava høyrð, at tað skal lættast um allar figgarligar byrðir hjá fólk og vinnu, men framvegis skal yvirskipaða roknistykkið ganga upp. Men vit skilja tó væl,

at hetta kann ikki vera lætt, og tað tí tekur sína tíð at fyrirleika. Fyri flestu vanlig fólk er roknistykkið hjá landsstýrismanninum við figgarmálum eitt sandkassaprojekt, sum uttan iva klíngrar í borgarligu oyrunum, men fyri okkum øll onnur uttan nakað sum helst hald í figgarligu og politisku veruleikunum.

Fyri javnaðarflokkin verður viðgerðin av hesi lögmanstrøðu eitt sindur ódrívi enn vanligt. Tá tað snýr seg um tann konkrata partin, sum skal lýsa landsins støðu, so eiga vit í javnaðarflokkinum ein sera aktivan leiklut. So í hesum parti hevur lögmaður fyrst og fremst lýst politiska arbeiðið, sum vit saman við øðrum flokkum hava staðið fyri, síðan kreppan tók dik á seg. Lunnar, sum vórðu lagdir saman við øðrum flokkum, men sum seinasta landsstýrið so skilagott hevur bygt viðari á.

Sambandskiðarfesting

Nú veit eg væl, at lögmaður á sín serliga argandi hátt roynir at billa fólk inn, at vend fyrst kom í, tá okkara land varð vælsignað við honum sum lögmanni. Tað er næstan, sum hann vil hava eina sambandska tíðarfesting, sum gongur frá september 1994, tá Edmund Joensen varð valdur til lögmanns. Hetta ella hatta hendi fyri lögmanstíð hansara, ella okkurt annað hendi, eftir at hann setti seg í lögmanstólin.

Men tað stendur pára

Jóannes Eidesgaard:

Javnaðarflokkurin fer at reka ein konstruktivan andstöðupolitikk, men at samgongan longu nú ger royndir at spjæða andstöðuna tá tað snýr seg um valbólkar, boðar ikki frá, at økur rættilig meining er aftan fyri hesi góðu orðini um samtarv

rimmarfast, at politiska stríðið at rætta búskapin og samfelagið uppaftur aftan á búskaparliga skræðlið, er ikki eitt stríð, sum byrjaði í september 1994, men tað er eitt tungt og drúgt politiskt arbeiði, sum seinastu landsstýrið hava gjørt. Í hesum arbeiði hava flest allir flokkar á tingið tikið lut, og javnaðarflokkurin hevur so verið við alla tíðina. At hetta arbeiðið nú ber ein ávísan ávøkst, er at frøast um. Men tað er ikki so lítið smæðið av lögmanni at siga, at gongdin vendist, tá hann gjørdist lögmaður.

Annars er frágreiðing lögmanns sera greitt sett upp við einum innihaldsývirliti yvir ymisku partarnar. Men tað sum fellur í eyguni er, at parturin, sum umrøðir ríkisfelagsskapin stendur so framarlaga. Hesin partur kemur áðrenn figgar- og búskaparmál og áðrenn fiskivinnuna, meðan hann onnur ár vanliga plagdi at koma í endanum av frágreiðingini. Um hetta er ein annar háttur at boða frá nýggju sambandskósini hjá

landsstýrinum, ella hetta er gjørt uttan samtykki frá sjálfstýrisflokkinum og fólkaflokkinum við undirheitinum radikalt sjálfstýri, vita vit av góðum grundum ikki. Men lögdi er tað kortini.

Víst hevur lögmaður rætt í, at tað er uttan iva munandi meira hugaligt at halda ólavssøkurøðuna hesa ferð í mun til undanfarna ári. Og vit fegnast saman við øllum øðrum um tey framstig, sum eru rokkin bæði av politiskum ávum og av náttúrunnar ávum.

Framgongd

Sum fyrstverandi landsstýrismiður við ábyrgd fyri

Framhald á síðu 14